

Büntet

szabadítás helyett bezár
 részvétlen, hűvös, egykedvű
 kamrájába polc helyett
 min kesernyés gond és
 kifogyhatatlan baj pihen
 esztendőnk egymásrahányt
 poros dunsztosüvegében
 hogy deres bojtú penész
 orrfacsaró bűzével rontson
 reménybeni kiengedésem örömére

előzetesben töltött évek!
 vég — ítélet nélkül
 elrekesztve hévtől, sietősen
 és figyelmetlenül tépett ki
 konnektorából, akár egy dugót
 hogy ne fűtsön át semmi
 lekapcsolt áramköréről
 nem engedi fölizzani a nyálcsöppek
 gyöngyébe bújt hevítő vágyat
 melegét eltagadja tőlem

csontomban fáj a hideg
 vékony húsomtól külön zörög
 bőröm elnyúlt reklámszatyra
 résein a nedv nem szívárog
 félig üresen és száraz-mereven
 reszket csupán, mintha
 cipelnivalóiból kifogyott volna
 pedig elég a teher —
 és bővében, mi rogyasszon
 de a tartalom elveszett

fénytelen sötét fog össze
 a kamra zárt sarkai szorítanak
 hogy falként álljak, alá ne feküdjek
 a csontkemény, merev padlatra
 kihűlt szívvel, lesimult aggyal
 újabb szigetelő réteg gyanánt
 és jobb híján csudára várjak:
 ajtózsanér csikorgása után
 elmulasztott ítéletre vagy a
 későnvtett, utólagos kegyelemre